

KENNEDY

»Det kanske är Pirlo-rollen jag ska ha?«

TEXT GUSTAF GRANQVIST • FOTO HASSE FRIDÉN

Kennedy Bakircioglu är inte bara Hammarbys lagkapten. Han är även en av klubbens absolut största ikoner genom tiderna. I en ny roll har han mött en ny vår som fotbollsspelare och han har inga planer på att lägga av än.

★ **Det är tisdagseftermiddag** och dagen efter förlusten hemma mot Elfsborg. Kennedy Bakircioglu kommer något sent till vår utsatta tid och ursäktar sig tusen gånger om. Vi sitter mitt i hjärtat av Bajenland, Gullmarsplan närmare bestämt och Kennedy kommer direkt från Årsta IP. Det lilla cafeet precis bredvid Systembolaget är långt ifrån fullbelagt även om en och annan pensionär kommer in för att köpa fikabröd till 15-kaffet.

Det är tiden på året då säsonger tar slut och planeringen inför nästa tar vid. Det är också då som kontrakt tar slut och många spelare lever just nu i ovisshet över var de befinner sig nästa säsong. En som inte funderar på vart han befinner sig är dock Kennedy, även om han är nogga med att påpeka att det inte finns något påskrivet kontrakt någonstans.

– För mig var det viktigt att få sitta ner och diskutera med Bajen för att se vilket intresse som finns. Jag har velat ta det match efter match för att känna efter om det fortfarande funkar, vilket jag enbart fått positiva signaler på. Bajen har sagt att man vill ha mig kvar och jag vill fortsätta, så det handlar egentligen om att vi ska sätta oss ner tillsammans igen. Men vi är inte klara på något sätt, det kan jag erkänna.

Årets säsong har varit minst sagt omvälvande för ikonen Kennedy. Efter att Hammarby inlett knackigt och han dessutom spenderade en tid på bänken, har han fått en framträdande roll efter sommaruppehållet. En karriär som såg ut att gå mot sitt slut, fick plötsligt en nytändning i och med hans nya roll som defensiv innermittfältare tillsammans med Johan Persson. En roll som han lärt sig acceptera och nu trivs väldigt bra med.

– Nanne testade mig i den positionen på träningar och efter en stund kände jag att det började klicka allt bättre. Ska man spela på kanten så måste man ha lungor för att orka upp och ner, då är det bättre att någon yngre spelare gör det som orkar. Jag skämtade med Nanne och sa att "fan det kanske är Pirlo-rollen jag ska ha", och nu har jag den.

Han beskriver det som en omställning, även om den offensiva biten fanns med honom redan från början, men det defensiva spelet är något helt annat. Som renodlad offensiv spelare blir man mer attackerad av motståndarnas försvarare. Nu är det han själv som måste ställa in sig på att ta duellerna och han är inte sen att hylla sin nyfunna radarpartner Johan Persson.

– Vi har hittat ett väldigt fint samarbete. Han lägger ju ner enormt mycket jobb på att vinna boll, det ska han ha all cred för. Sedan har vi som en överenskommelse om att han ska spela till mig när det går.

Kennedy Bakircioglu fyller 36 år om bara någon vecka och han erkänner att återhämtningen tar lite

»Jag känner samma glädje och kärlek varje gång jag springer in på planen«

längre tid nu för tiden. Men där många andra spelare redan hade ställt skorna på hyllan, har Kennedy mött en ny vår och frågan är hur länge han faktiskt kan fortsätta på samma nivå. Markus Rosenberg hävdade i en intervju i Offside att han tyckte att det var viktigt att annonsera att nästa år var det sista, att han inte trodde på att "känna efter säsong för säsong". Det håller dock inte Bajens lagkapten med om.

– Jag tycker det skulle kännas fel att säga att "nästa år blir mitt sista" och sedan står jag där och har gjort det hur bra som helst. Att liksom stå där och känna att "Fan var det för tidigt?".

Är det inte att föredra att få lägga av på topp då?

– Jo men då skulle jag egentligen avsluta i år. Men alla supportrar som har någonting i hjärnan borde komma ihåg personen när den var som bäst. Det är fullt naturligt att man kommer till en tid där det inte går lika bra eftersom det är tuffare när man blir äldre.

Kennedy har en nästintill unik status bland aktiva svenska fotbollsspelare. Han nämns alltid som en av Bajens största ikoner genom tiderna och medger att valet att bo på Östermalm istället för Södermalm, har att göra med behovet av lugn och ro. Den tidigare adressen i Årsta var bra på många sätt, det fanns bara ett problem.

– Till slut visste ju alla vart jag bodde, skrattar Kennedy. Så nu med barn och så kände jag att vi behövde ha lite lugn och ro när vi är hemma. Men vi har faktiskt bajare som bor ovanför oss, men de låter oss vara i fred, berättar Kennedy med ett leende.

Hur mycket märker du av den ikonstatus som du har?

– Det är klart att det märks och jag är mer än tacksam över den kärlek jag får. Jag har haft fantastiska år i Bajen och känner samma glädje och kärlek varje gång jag springer in på planen. Det kommer vara väldigt tufft den dagen jag slutar för att...

Kennedy pausar och funderar några extra sekunder innan han avslutar...

– ...jag är nästan rädd för att säga att "den dagen slutar jag". För så pass kan det vara i mina tankar att "shit, den dagen kommer ju". Det kommer vara en tuff period tills man landat i det, tills man gjort allt, tills man inte springer in för fullsatta läktare längre. Den stämningen och kärleken, det är många saker som försvinner. Men jag kommer fortfarande vara på plats och stå på läktaren för att heja fram grabbarna som springer på planen.

Hur fungerar den rädslan som motivator för att fortsätta spela?

– Den motiverar mig absolut. Den gör att jag orkar träna ännu hårdare än alla andra, för det måste jag göra för att hänga med. Jag känner ju det framförallt på försäsongen, hur 20-åringarna springer om en. Det är tufft mentalt och då får man bita i det sura äpplet och ta i ännu mer.

Plötsligt ringer det på telefonen och Kennedy berättar att han måste svara. Egentligen skulle han ha varit och hämtat sonen Leo från dagis nu och sambon Caroline undrar hur det går. Hammarbys lagkapten försöker få tag i dagiset för att meddela att han kommer senare, men försöket blir förgäves.

Hur är det att kombinera livet som fotbollsspelare och familjefar?

– Det är klart det är svårt. Speciellt när man inte får den tiden som man vill med familjen. Man vill ju vara med under deras uppväxt, men vill inte missa massa saker.

Men så är det att vara fotbollsspelare och det kanske var därför vi väntade lite med att skaffa barn jämfört med många andra fotbollsspelare. Barn är ju det finaste som finns och jag vill vara en pappa som är nära mina barn.

Under uppflyttningsåret 2014 så gjordes en dokumentärserie om Hammarby om det som blev sista året i Superettan. Ett mycket uppskattat

Kennedy Bakircioglu

Född: 2 november 1980

Bor: Östermalm

Längd: 181 cm

Vikt: 71 kg

Moderklubb: Assyriska

Landskamper: 14

Kontraktslängd: 2016

Spelarkarriär:

1998–1999 Assyriska

1999–2003 Hammarby

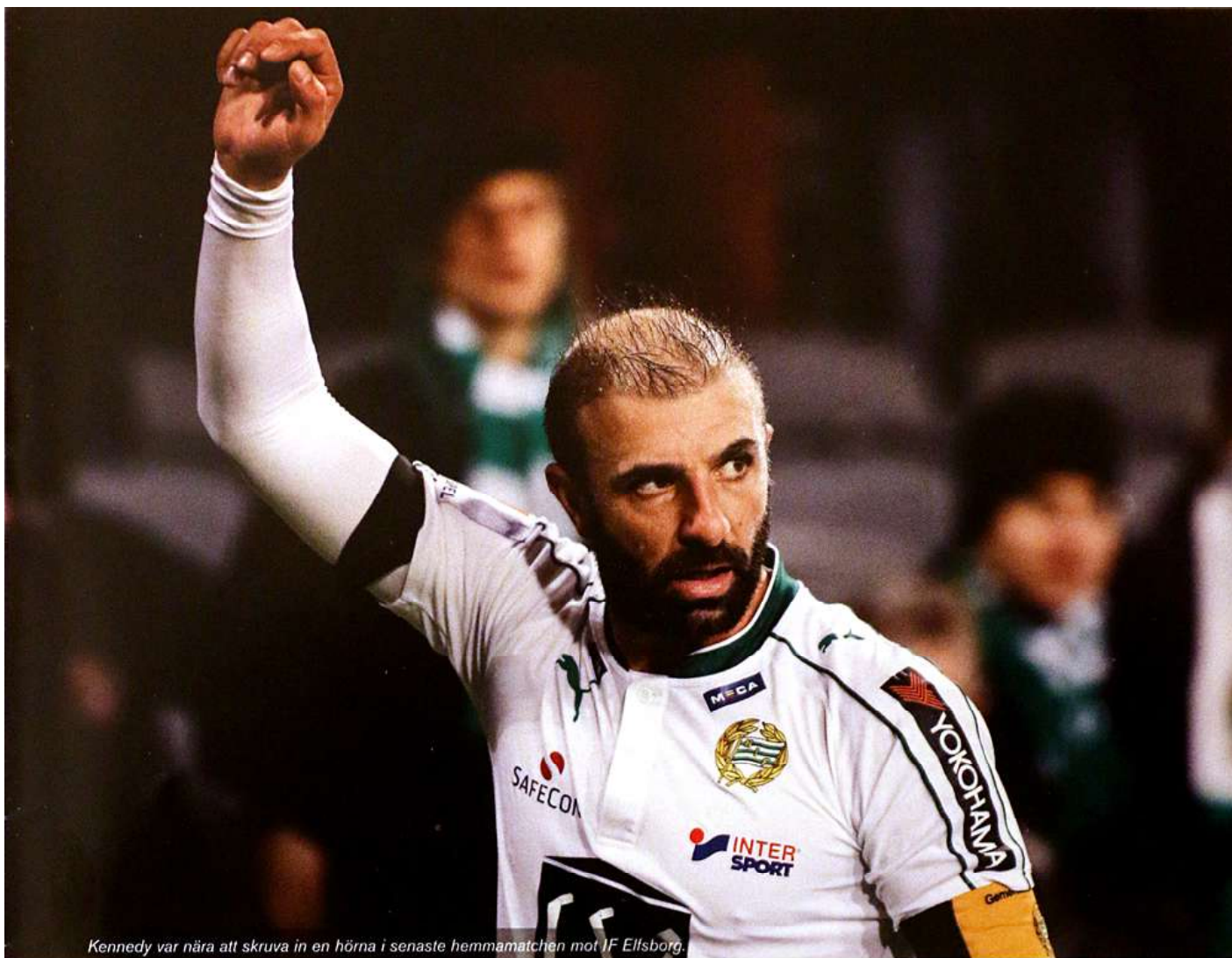
2003–2005 Iraklis

2005–2007 FC Twente

2007–2010 Ajax

2010–2012 Racing Santander

2012– Hammarby

Kennedy var nära att skruva in en hörna i senaste hemmamatchen mot IF Elfsborg.

inslag var det med Kennedy och hans pappa Benjamin. Far och son gick längs med löparspår och vid fotbollsplaner där allt en gång tog sin början. En början som pappa Benjamin var väldigt delaktig i.

– Han såg ju något i mig väldigt tidigt. Och med tanke på att han hade haft en egen karriär visste han vad som krävdes för att lyckas. Det jag har fått uppleva i min karriär är det som han drömde om själv. Men nu har han fått uppleva det genom mig istället.

Hur många gånger har du bett honom dra åt helvete under era träningspass?

– Jag har ju respekt för min farsa, skrattar Kennedy. Så oavsett om han är jobbig så kommer jag inte göra det. Däremot kan jag be honom vara tyst ibland, men jag vet att han alltid vill mitt bästa.

Din son Leo har ju börjat spela knattefotboll i Bajen. Kommer du ha samma taktik som din pappa?

– Det är klart att det funkade, det är ju därför jag är där jag är. Leo kommer alltid att få känna en

trygghet från sina föräldrar och sin syster. Men sedan kommer han få kämpa precis som jag. Man får inget gratis och det finns inga genvägar. ■

INSPEL FRÅN LÄHTAREN

Kalle: Är du avundsjuk på Batans skägg?

– Nej, skrattar Kennedy, jag odlar ju själv också. Däremot är jag avundsjuk på hans hår.

Niklas: När knorrar du in nästa hörna?

– Vi får se, men det var ju nära mot Elfsborg ett par gånger.

Åsa: Varför var du så arg senast mot Elfsborg? Det är inte ofta man ser det.

– Det var då när jag slog hörnorna som nästan gick in. Jag ville få dom andra att ställa sig mer i vägen för målvakten så att han inte skulle lyckas rädda i sista sekund nästa gång.

Frida: Hur kommer det sig att du heter just Kennedy?

– Det var farmor som bestämde. Jag skulle hetat Johan men hon sa att jag skulle heta Kennedy istället, efter presidenten. Hon gillade verkligen honom.